

Do Czytelników „Gońca Krakowskiego“!

Donosząc niedawno o przeobrażeniu się „Gońca Krakowskiego“ na pismo o typie gospodarczo-politycznym, zapowiedzieliśmy równocześnie szereg dalszych korzystnych zmian, które mają nam umożliwić szybszą i wszechstronniejszą służbę informacyjną.

Przedewszystkiem postanowiliśmy zreorganizować pracę redakcyjną w ten sposób, aby zaradzić dotkliwemu u nas brakowi piśmi, któreby przynosiło wiadomości o zdarzeniach, zaszłych w ciągu przedpołudnia.

Rozwijające się coraz bujniej życie państwowe pulsuje tak żywym tętnem i przynosi w każdym niemal momencie taką obfitość wydarzeń, że informowanie o nich i to informowanie jak najrychlejsze, staje się piękną wprost koniecznością.

Zdając sobie sprawę z powyższego stanu

rzeczy, zmieniamy od dnia jutrzejszego porę ukazania się „Gońca Krakowskiego“.

PISMO NASZE UKAZYWAĆ SIĘ ODTĄD BĘDZIE MIĘDZY GODZINĄ 11-tą A 12-tą W POŁUDNIU,

przynosić więc będzie oprócz wiadomości, podanych przez piśma poranne, także i informacje o wydarzeniach, zaszłych w ciągu ranka i przedpołudnia, w stolicy państwa, tudzież we wszystkich ważniejszych centrach kraju i zagranicy. Inne piśma podadzą je dopiero następnego dnia rano. Tym sposobem stanie się „Goniec Krakowski“ pod względem informacyjnym najwcześniejszym z pośród naszych dzienników.

W najbliższym czasie uzupełnimy jeszcze dalej naszą służbę informacyjną i

ROZPOCZNIEMY WYDAWNICTWO DRUGIEGO NUMERU — WIECZOROWEGO,

który zawierać będzie wiadomości z godzin popołudniowych.

„Goniec Krakowski“ ukazywać się będzie już za kilka dni w zwiększonej objętości (10—12 stron druku).

Na prowincję ekspedowane będzie piśmo nasze najwcześniejszymi pociągami popołudniowymi (numer wieczorny, wieczornymi), tak, że bliższe okolice otrzymają je jeszcze tego samego dnia, do dalszych miejscowości dotrze „Goniec Krakowski“ w ciągu nocy.

Wprowadzając te doniosłe a korzystne zmiany, nie wątpimy, że spotkają się one ze szczerem uznaniem ze strony szerokich kół naszych Czytelników. **REDAKCJA.**

Szanse utworzenia większości sejmowej centrowo-lewicowej.

Warszawa (Tel. M.) Dzień sobotni w znacznym stopniu przyczynił się do powiększenia szans większości centrowo-lewicowej w sejmie i oparcia na niej nowego gabinetu, oprócz bowiem narodowych demokratów, którym w sukcesie pospieszył p. Dubanowicz wspomagany przez satelitów chrześcijańsko-demokratycznych wszystkie kluby sejmowe wypowiedziały się za koncepcją posła Witosa utworzenia większości, obejmującej środkowe ugrupowania sejmowe, na lewo aż do socjalistów włącznie. Pewne zastrzeżenia poczynił tylko klub mieszczan i klub pracy konstytucyjnej. Zastrzeżenia te, które pierwszeństwo przyznawały próbie sformowania gabinetu koalicyjnego i dopiero na wypadek niepowodzenia takiej akcji umożliwiały możliwość utworzenia większości centrowo-lewicowej posiadają charakter czysto manifestacyjny. Był to czysto kurtuazyjny rewers w stronę narodowego zjednoczenia ludowego ugrupowań, która, a przedewszystkiem zjednoczenia mieszczańskiego, łączy ze zjednoczeniem ludowym wspólny światopogląd w wielu sprawach. Dążenia zementowania większości centrowo-lewicowej w sejmie wymagają jeszcze wielu wysiłków. Większość taka bez socjalistów jest nierealną, socjaliści zaś otrzymali od swojej rady naczelnej instrukcję która tylko wówczas pozwala im na współdziałanie w rządzie, jeżeli wprowadzony będzie program zawierający postulaty demokratycznego pokoju, demokratycznej konstytucji ze sejmem jedno-

izbowym, sekwestr i reformy społeczne. O ile trzy punkta tych postulatów nie napotykają na zasadniczy sprzeciw innych skonfederowanych klubów to dotychczasowy jednolity prąd wszystkich ugrupowań włościańskich w sejmie przeciw sekwestrowi nie powątpiewa budzić nastrojów optymistycznych. Ponieważ jednakże chwila jest poważna i większość przeszkód udało się już usunąć, można oczekiwać, że w tym przedmiocie spornym zwycięży dobra wola i znalezione zostanie wyjście kompromisowe.

Klub P. S. L. za rządem centrowo-lewicowym.

Warszawa (PAT) Klub PSL odbył dzisiaj wieczorem pod przewodnictwem posła Witosa zebranie, w rezultacie którego wydano następujący komunikat: Klub w przekonaniu, że obecnym poważnym zagadnieniem państwowym poddać może tylko rząd oparty na stronnictwach centrum i lewicy posiadających zaufanie szerokich mas włościańskich i robotniczych, podjął inicjatywę takiego rządu. Skutkiem opornego stanowiska narodowego zjednoczenia ludowego akcja ta natrafiła na trudności. W poczuciu poważnej chwili i szkodliwości przeciągnięcia przesilenia klub PSL oświadcza, że jeżeli w ciągu najbliższych dni negatywne stanowisko narod. Zjedn. Ludowego wobec propozycji klubu PSL nie ulegnie zmianie, odpowiedzialność za następstwa spadnie na narodowe Zjedn. Ludowe.

giej poseł Niedziałkowski. Rezolucya, zakomunikowana prasie, pochodzi od posła Niedziałkowskiego i przyjęta została 27 głosami przeciw 6 głosom, a więc uzyskała pięć głosów większości ponad wymaganą większość dwóch trzecich. Za wnioskiem, odrzucającym w zupełności udział socjalistów w rządzie centrowo-lewicowym wypowiedziało się tylko 7 członków rady naczelnej, wobec czego wniosek ten upadł. Również upadł wniosek posła Daszyńskiego, który domagał się, aby decyzja co do wstąpienia socjalistów do rządu zostawiona była klubowi poselskiemu.

Skład socjalistycznego C. K. W.

Warszawa. (Telef. M.) Wobec tego, że Rada naczelna PPS. powierzyła decyzję w sprawie wstąpienia socjalistów do gabinetu związkowi posłów socjalistycznych w Sejmie i centralnemu komitetowi wykonawczemu, warto zapoznać się ze składem centralnego komitetu wykonawczego, wybranego na posiedzeniu Rady naczelnej w dniu 12 bm. Skład C. K. W. jest następujący: Niedziałkowski, Ziemięcki, Czapiński, Daszyński, Moraczewski, Arciszewski, Napiórkowski, Barlicki, Praussowa, Sochański, Diamant, Binikiewicz, Szczerkowski.

Plenarne zebranie sejmowe we wtorek.

Warszawa (PAT). Konwent seniorów pod przewodnictwem marszałka Sejmu, Trampczyńskiego, uznał mimo niezalatwienia przesilenia gabinetowego potrzebę odbycia plenarnego zebrania Sejmu. Wszystkie stronnictwa są zgodne z tem, że konieczności państwowe winny być zalatwione bez zwłoki. Marszałek Sejmu wyznacza pełne zebranie Sejmu na wtorek dnia 16-go o godzinie 6 wieczorem.

Anglia nie będzie próbowała wywierać presji na Polskę.

Warszawa (tel. M.). Z Paryża donoszą: „Temps“ otrzymał informacje z Londynu, że wbrew staraniom Krassina o wywarcie presji na Polskę, aby ta zaprzestała ofensywy na froncie za co Krassin godził się na przerwanie operacji wojsk sowieckich w Persyi, gabinet angielski uznał, że taka presja ze strony Anglii na Polskę jest niemożliwą.

Podkornik House przyjedzie do Polski.

Paryż. (PAT) Z Waszyngtonu donoszą, iż powiernik Wilsona, podkornik House zażądał paszportu do Europy, dla zalatwienia spraw prywatnych. „New York Herald“ twierdzi, że House odwiedzi Polskę i Czechosłowację.

Socjaliści nie odrzucają a limine udziału w rządzie, lecz stawiają warunki.

Warszawa (PAT). Rezolucya rady naczelnej P. P. S. brzmi jak następuje: I. Rada naczelna stwierdza, że zgodnie z uchwałami kongresu, udział przedstawicieli P. P. S. w gabinecie koalicyjnym, obejmującym także stronnictwa reakcyjne społecznej i politycznej, jest wykluczony. II. Rada naczelna stwierdza, że intencją kongresu było podkreślenie, iż udział przedstawicieli P. P. S. w rządzie centrum i lewicy możliwy jest tylko w razie bezwzględnej konieczności, na podstawie wprowadzenia w życie programu, zawierającego postulaty demokratycznego pokoju, demokratycznej konstytucji, ze sejmem jednoizbowym, sekwestrem i reformami społecznych, Rada naczelna wobec ogólnej zmia-

ny sytuacji politycznej, udziela pełnomocnictwa Zw. P. S. i C. K. W. dla wspólnego zdecydowania o udziale P. P. S. w rządzie, gdyby zdaniem obu ciał partyjnych, konieczność podobna miała się w czasie najbliższym zjawic, w warunkach uniemożliwiających zwołanie ponowne rady naczelnej. Rezolucya ta została przyjęta 27 głosami przeciw 6 głosom.

Warszawa (tel. M.). Na posiedzeniu rady naczelnej polskiej partii socjalistycznej, które trwało przez kilka godzin i skończyło się dopiero o godzinie 9-tej wieczorem, otrzymujemy następujące informacje:

Na posiedzeniu scierały się dwa grupy. Na czele jednej stał poseł Daszyński, na czele dru-

zelach — oto właściwa droga. Tylko wspólnym społecznym działaniem osiągnąć można, wielkie, społeczne cele. To wspólne działanie, ten dobrze rozłożony wysiłek zbiorowy dał „Amerykę” jej potęgę materialną, ogrom produkty i przewagę nad skłóconą w najstraszniejszy sposób Europą. Ów zmysł organizacyjny i instynkt zbiorowego działania występuje u Amerykan we wszystkim. Popatrzmy się chociaż na te gry i zabawy, jakie oni do nas przynieśli, a te które obok tego, np. naszemu młodemu żołnierzowi, skazanemu „europejskim” trybem, na wódkę, papierosy i rozpustę, jako na jedyne „rozrywki” ludzi nieoświeconych, dają właściwą raczej jego wiekowi rozkosz fizycznej niewinnej zabawy, może niebardzo mądrej, ale bardzo zdrowej i w skutkach nie groźnej.

Równocześnie zaobserwować można, że amerykańska praca organizacyjna nie dąży bynajmniej do przytłoczenia indywidualności — przeciwnie, rozwija raczej charakter jednostki, rozkłada jej cechy indywidualne. To nie niemiecki duch koszarowy, lecz duch zbiorowiska wolnych ludzi. Dlatego to może nie koniecznie Y. M. C. A. ale każda amerykańska organizacja

lepsza jest od najlepszej naszej. Może to jest tajemnicą geniuszu i ducha rasy anglosaskiej, która zwała daje jej w ręce panowanie nad całym światem, lecz która oby dla polskiego społeczeństwa tajemnicą nie pozostała!

Oto jest prawdziwa Ameryka, której kawałek przywiózł nam dr Mott. Trzeba się jej przyjrzeć, trzeba ją poznać i rozumieć, trzeba ją naśladować rozsądnie i brać z niej wzory. „Nil desperandum” — i my możemy być „małą Ameryką”, i my możemy swoją produkcją pszenicy, nuje — możemy swoją produkcją pszenicy czy stali, nafty czy drzewa, stanowić znaczny odsetek produkcji światowej. Wszystko to przed nami. Ale, aby przetrwać ciężkie czasy i zwyciężyć traszne warunki — bardziej niż „amerykańskich darów”, niż maki białej, skondensowanego mleka, butów i koców — trzeba nam amerykańskiego ducha, amerykańskiej tężyźni, amerykańskiej zdolności do wysiłków zbiorowych przy rozwinięciu wszystkich zdolności amerykańskiej woli i amerykańskiej pracy.

Pamiętajcie o żołnierzu polskim.

Przyczyny drożyzny i braku papieru.

Nasza sytuacja papierowa. — Niedobór produkcji krajowej. — Skąd importujemy papier? — Zwiększenie produkcji krajowej jedynym wyjściem z sytuacji.

Kraków, 13 czerwiec.

(stn) Ogólnie wiadomo, że nasza sytuacja papierowa jest bardzo zła. Papiernie w kraju w pewnej tylko części są uruchomione, a i te, które są w ruchu, nie pracują pełną parą według przedwojennej normy dla rozmaitych przyczyn: to dla braku węgla, to znowu dla braku wagonów do przywozu celulozy, to dla braku materiałów technicznych i t. d. Wskutek tego stale odczuwamy ogromny niedobór papierowy. Ceny poszczególnych jego gatunków poszły 100 i więcej razy w górę. Kontrola rządowa musiała się ograniczyć tylko do rozdziału istniejących, niedostatecznych zapasów, względnie produkcji, ale braków oczywiście pokryć nie może.

Wysokość niedoboru jest różna, zależnie od rodzaju papieru. Papieru n. p. gazetowego, rolniczego i produkcyjnego krajowa pokrywa 75 procent zapotrzebowania, naturalnie mówimy tu o minimalnym zapotrzebowaniu, t. zn. przy silnym ograniczeniu rozmiarów wydawnictw, pozostała ilość importujemy z Niemiec za kompensaty, ponieważ niema mowy, aby Niemcy pozwolili na zwykłe kupno u siebie papieru po krajowych cenach i wywóz jego do Polski, gdy dla nich znacznie korzystniej jest eksportować go na zachód, do krajów o walucie silniejszej.

Ten import obecnie idzie normalnie. Przez pewien czas był on w znacznym stopniu zatamowany. Zamknięcie naszej granicy przy stemplowaniu 100 i 1000 koronówek przeszkadzało zarówno przywozowi do nas, jak wywozowi od nas materiału kompensacyjnego, co miało konsekwencje na dłuższy przeciąg czasu. Obecnie — jak zapewniono — sprawa jest uregulowana i chyba znowu zaskądzi jej może ponowne zamknięcie granicy przy nowym stemplowaniu, jeżeli w odnośnym rozporządzeniu nie będą

przynajmniej poczynione dla pewnych towarów i artykułów rozumne a konieczne ulgi.

Co do papieru innego, pozagazetowego, to krajowa produkcja papieru pokrywa zaledwie około 25 procent zapotrzebowania i brakującą resztę musimy importować z zagranicy. Wszystek papier, który znajduje się obecnie w wolnym handlu u nas, pochodzi z importu. Prawie jedynym dostawcą tego importowanego do nas papieru jest niemiecka Austria, gdzie papier jest o wiele droższy. Skazani jednak jesteśmy na tego dostawcę, (który nam sprzedawać musi, bo i on nas potrzebuje) — a to dlatego, że o innych niema mowy. O Niemczech mówiliśmy już powyżej, Czesi także nam nie sprzedadzą, — primo, dlatego, że sami mają minus papierowy, secundo, że żadną miarą nie chcieliby nas wspomagać papierem w okresie plebiscytowym.

Wogóle zresztą na targu światowym papieru odczuwa się niedobór. Tam, gdzie wojna nie uszkodziła papierowej produkcji, n. p. w Ameryce, odczuwać się daje i wzrost zapotrzebowania krajowego i zapotrzebowania na wywóz do krajów, dotkniętych wojną. Poza tem nastąpiły różne przesunięcia w eksporcie papierowym z różnych krajów, niektóre szczególnie dla nas dotkliwe. N. p. Finlandya, która przed wojną, za czasów „rosyjskich”, prawie całą swoją produkcję papierową wysyłała do Polski, obecnie za lepszą walutę eksportuje do Francji, Anglii, a nawet Stanów Zjednoczonych. Papier więc jest obecnie materiałem ogromnie cennym. Jest on jednym z tych nielicznych artykułów, które na światowym targu przy obecnej, ogólnej niższej, utrzymują się w cenie. To też na poprawę sytuacji papierowej u nas liczyć nie można, dopóki nie uzdrowimy i nie wzmożemy produkcji papieru w kraju.

Przemysłowi garbarskiemu grozi ruina!

M. S. W. zarządziło sekwestr skór gotowych. — Sekwestr ten niszczy przemysł garbarski. — Ministerstwo przemysłu i handlu wino zabrać głos.

Kraków, 13 czerwiec.

(w. s.) Bezustannie nawołują do uprzemysłowienia kraju. Wszyscy upatrują w tem zupełnie słuszną jedyną drogę do gospodarczego odrodzenia państwa naszego i — gdy idzie o najbliższą przyszłość — do poprawienia kursu naszej waluty. Wiele energicznych jednostek zabrało się do pracy i w chwili gdy praca ich ma wydać owoce natrafiają oni na trudności, których bez liku nastroczą im odziedziczony, po zaborcach biurokracyzm.

Jednym z takich podstawowych przemysłów naszego państwa jest garbarstwo. Dzięki niezmiernym wysiłkom poszczególnych instytucji postawiono ten przemysł na wysokim poziomie i mimo trudnych warunków z powodu braku niezbędnych artykułów do garbowania udało się produkcję skór gotowych w Małopolsce doprowadzić do stanu nieco niższego niż

przed wojną.

Aliści w chwili największego rozwoju przemysłowi temu grozi upadek. Oto zaprowadzono sekwestr skór gotowych na rzecz wojska a sposób przeprowadzania tego sekwestru

MUSI GARBARSTWO POLSKIE DOPROWADZIĆ DO RUINY.

Ustawy regulującej sekwestr skór gotowych w zasadzie nie ma. Istnieje jedynie rozporządzenie dotyczące pierwokupu skór gotowych dla wojska. Rozporządzenie to terenie Małopolski nie było wykonywane w tym znaczeniu — jak ono miało miejsce w Kongresówce. Małopolski związek garbarzy w Krakowie skupiający w swym łonie wszystkie garbarnie w Małopolsce wszedł w porozumienie z intendaturą i G. U. z celem dostarczenia stałego kontyngentu miesięcznego na cele wojskowe w wysokości 33% dostarczonego surowca, a 17% na rzecz aprowi-

zacji cywilnej. Ten sposób uregulowania sekwestru miał wiele dobrych stron dla przemysłu garbarskiego i wojskowości.

Zbiórka skór surowych wykazywała słabe rezultaty co do ilości zebranych skór surowych każdego miesiąca — związek więc nie był w stanie przydzielić garbarniom takiej ilości, jakaby one mogły przerobić, tak, że

GARBARNIE PRACOWAŁY ZALEDWIE Z 30—60% ZDOLNOŚCI NORMALNEJ.

Na tem tle powstał konflikt między departamentem gospodarczym ministerstwa spraw wojskowych a Małopolskim Związkiem garbarzy. Departament gospodarczy M. S. W. zarządził związkowi brak silnej ręki w ściąganiu należnego dla wojska kontyngentu i dla tego ilości odstępywane wojskowości są zaszczupłe. Nie oczekując na żadne wyjaśnienia Związku departament w krótkiej drodze — mocą poufnego rozporządzenia wydał okólnik do intendatur małopolskich a więc w Krakowie i Lwowie, aby zerwały umowę ze związkiem i rozpoczęły na własną rękę rekwizycję skór gotowych w każdej ilości, znajdujących się w danej chwili w garbarniach, nie uwzględniając wskutek tego potrzeb ludności cywilnej.

Te tak przeprowadzane rekwizycje **GODZĄ W NAJISTOTNIEJSZE PODSTAWY PRZEMYSŁU GARBARSKIEGO.**

Pomijamy już tutaj fatalną organizację tego rodzaju sekwestru. Stwierdzić jednak musimy że nawet bardzo krótki czas takiej gospodarki garbarstwo polskie zaprowadzi nad brzeg przepaści. Rząd bowiem odbiera całkowitą ilość skór za cenę maksymalną, (która notabene nie odpowiada obecnie faktycznym kosztom wytwórczym),

NIE DAJĄC GARBARZOWI ARTYKUŁÓW POMOCCNICZYCH PO CENACH MAKSYMALNYCH.

I tak kora, która w chwili gdy ustanawiana cena maksymalna na skóry kosztowała 200 Mk., dziś za tę samą ilość trzeba płacić 600—700 Mk. Cena loju z 50 kor. podskoczyła na 200 kor. — a dalej robocizna dziś kilkakrotnie droższa niż wówczas itd. itd. Jak więc z podania zaledwie kilku cyfr, wynika garbarz nie jest w stanie pracować i odstępywać po cenach t. zw. maksymalnych całej swej produkcji na rzecz wojska. Dlatego sądzimy, że **2/3 PRODUKCJI GARBARNI POWINNO BYĆ NAJWYŻSZĄ MIARĄ**

przy oznaczaniu przymusowego kontyngentu na rzecz wojska a 1/3 musi być przeznaczona do wolnego handlu.

To drakońskie zarządzenie o bezwzględnym sekwestrze skór gotowych pociąga za sobą dalsze szkody tak dla przemysłu garbarskiego jak i wojskowości. Przedewszystkiem podnieść należy brak należytego zorganizowania komisji odbiorczych, oraz udzielenia im odpowiednich a rozsądnych instrukcji. Ustanowione zaś komisye b. często nie zasługują na zaufanie, tak garbarzy jak i wladz wojskowych. W skład tych komisji wchodzi nieraz ludzie nie fachowi, którzy nigdy nie mieli nic wspólnego z przemysłem garbarskim i nie odczuwają potrzeb tego przemysłu. Komisarze owi nie rozróżniają gatunków skór — obojętnym dla nich czy rekwizowany towar jest pierwszej jakości czy też gorszy a w zasadzie każdy towar uważają za gorszy i ustanawiają ceny, które przemysł garbarski muszą doprowadzić do ruiny. Komisye owe nie zdają czy też nie chcą osbie często zdawać sprawy ile zła wyrządzają nie tylko obojętnemu dla nich przemysłowi garbarskiemu, ale przede wszystkim państwu jak również i wojsku, którego interesy rzekomo zastępują. Garbarnie, mając tyle trudności do zwalczania przestanie pracować, a wówczas wojskowość na swe cele nie ściągnie i dotychczasowego kontyngentu.

W końcu podnieść należy charakterystyczny szczegół obecnego sposobu rekwizowania.

Dotychczas kontyngent dla wojska napływał stale i wojskowość nigdy nie miała powodu do skarg — z powodu nie-terminowego wykonywania umowy ze związkiem, a nieliczne przerwy w dostawach spowodowane były wstrzymaniem ruchu kolejowego. Obecnie komisye zasekwestrowanego towaru nie zabierają od razu z garbarni, ani też nie wypłacają należnej sumy — lecz opięcętowany towar pozostawiają w garbarni — a

GARBARZOWI WRĘCZAJĄ KWIT REKWIZYCYJNY.

System ten odziedziczony po zaborcach (lecz d

szych farbiarniach i pralniach chemicznych — gdyż doszło do wiadomości władz, że w wielu pralniach znajdują się przedmioty wojskowe oddane przez osoby cywilne do farbiarni. Znalaziono w niektórych farbiarniach i pralniach mnóstwo rzeczy wojskowych, które skonfiskowano.

(P) ARRESTOWANIA ZA WŁAMANIA I KRADZIEŻE. Wczoraj aresztowano Tadeusza Bosaka l. 17 i brata jego Franciszka pod zarzutem włamania się do mieszkania Leona Borana przy ul. Lenartowicza 14, gdzie skradli ubrania, skóry, obuwia wartości 8000 M. Rzeczy te ukryli w piwnicy zwiarni, gdzie je znaleziono.

Wczoraj aresztowano na tandecie Ludwika Kunara ze Stenaka i skonfiskowano mu 4 pary butów wojskowych. — Wczoraj aresztowano Maryę Piłkorszą l. 17 i Stanisława — aka, którzy sprzedawali na tandecie bučki skradzione z mieszkania Rozalii Derek w Rynku głównym.

Popis uczniów kursów dramatycznych.

4. Jednowskiego i Dra Z. Nowakowskiego.

Widzowie, opuszczający teatr po wysłuchaniu produkcji uczniów kursów dramatycznych p. Jednowskiego i dra Nowakowskiego, opuszczali go z tem przeświadczeniem, że scena polska, dzięki staraniom i pracy pedagogicznej kierowników kursów, pozyska szereg pożytecznych sił. Trudno jest opisać na krótko przedstawienie produkcji popisowych budować wróżby przyszłej kariery młodego adepta, jednakowoż trudno nie stwierdzić u niektórych uczniów i uczenie pp. Jednowskiego i Nowakowskiego znamion wybitnego talentu. P. Julia Chelmirska, którą głos i warunki predestynują do ról szczerze dramatycznych, rokuje jak najpiękniejsze nadzieje. P. Śniadecka zapowija się jako miłutka, pełna wdzięku, najwna. P. Turowska, jako Nike z pod Termopil, wykazała, iż nadaje się do ról lirycznych. Dużo wdzięku, dobre warunki i miły głos ma panna Wójcikówna. Na czoło męskiego zespołu wybił się p. Janusz Dobiesław, zaprezentował się on jako uczeń skończony artysta. Po scenie z „Zaczarowanego kola”, w której p. Dobiesław z wielką siłą wyrazu dramatycznego odtworzył Jaśka, zerwała się żywiołowa burza oklasków. P. Gołębiowski, zdradza zacięcie do ról charakterystyczno-komicznych. P. Krueger rozporządza pięknym, metalicznym materiałem głosowym. Całość szła sprawnie i gładko, zdradzając umiejętną rękę kierowniczą. Pp. Jednowski i Nowakowski otrzymali kwiaty.

J. Mij.

zagranych spowodowany jest wzrostem kursu marki polskiej na giełdzie w Zurychu, która podniosła się tam o 20 punktów.

Wczorajszy dzień charakteryzował zupełny zastój. Kursa giełdy warszawskiej aż do zamknięcia zebrania giełdowego nie nadeszły — wobec czego uczestnicy zebrania nie mieli podstawy do zawierania kontraktów. To też zaledwie kilka i to nieznacznych transakcji nie miały żadnego wpływu na ustalenie kursu giełdy krakowskiej.

CEDULA KURSOWA GIEŁDY KRAKOWSKIEJ Z DN. 12 CZERWCA.

Waluty. Marki niemieckie a 100 ofiar. 420, żąd. 450, marki niemieckie a 1000 ofiar. 455, żąd. 475, transakc. 465—468. Ruble carskie po 500 rb. ofiar. 250, żąd. 265. Ruble carskie po 100 rb. ofiar. 230, żąd. 250. Ruble dumskie ofiar. 65, żąd. 75, transakc. 69.30. Dolary ofiar. 160, żąd. 175, transakc. 169. Dolary kanadyjskie ofiar. 130, żąd. 145. Leje rumuńskie ofiar. 370, żąd. 385.

Dewizy. Praga transakc. 395—392, Wiedeń transakc. 111,50—110.

AKCJE BANKOWE I AKCJE PRZEMYSŁOWE bez zmiany.

Lwów, 12 czerwca.

Sytuacja niezmienną, ruch bardzo słaby, dolary słabsze, marki niemieckie ustalone, tylko dewiza na Wiedeń poszła w górę, płacono bowiem wwyż 111. Kursa akcji obniżyły się. Usposobienie bez ochoty.

Warszawa. (Telefonem M.) Niejednolitość tendencji dała się odczuwać i na wczorajszej gieł-

Kandydatury ministerialne.

Warszawa (tel. M.). Wokoło przedłużającego się przesilenia rozwinęła się już atmosfera przewidywań i kombinacji, starań i zabiegów, hipotez i przypuszczeń wielostronnych. Jak dotąd, najstalej utrzymuje się kombinacja gabinetu centrowo lewicowego albo urzędniczego.

Między portfelami, których ewentualne zmiany właścicieli czy nosicieli są żywo omawiane: ministra przemysłu i handlu, oraz ministra skarbu. Co do teki **przemysłu i handlu**, to ona ma szansę utrzymania się w rękach obecnego ministra Olszewskiego, zwłaszcza, gdyby powo-

dzie, która w dalszym ciągu upłynęła pod znakiem dezorientacji w dziedzinie akcji. Obroty utrzymywały się w ograniczonym zakresie, tak, że mimo trwającej przewagi zaofiarowania kursy obniżyły się mniej znacznie niż poprzednio, a niektóre akcje notowały nawet wyżej. Starachowice 9000—8500, Lilpopy 3600—3500, Rudzki 2650—2600, Zawiercie 8200, Warszawska Żegluga 1000, Bank handlowy 2400, Bank zjednoczonych ziem polskich 2200—2050. Waluty były przedmiotem dość żywych transakcji. Tendencja panowała także niejednolita. Prawie wszystkie zachodnie waluty dość znacznie spadły, w pierwszym rzędzie dolary. Marka niemiecka uległa poważnym wahaniom. Ruble zwykowały. W dziedzinie papierów lokacyjnych ruch nie wielki o kursach naogół niezmiennych.

Warszawa. (Telefonem M.) Ruble carskie setki 249, ruble car. po 500 262,50—264, ruble dumskie po tys. 6550—69—68,50, ruble dumskie małe 46, franki francuskie 19,75, franki szwajcarskie — funty szterlingi — dolary Stanów Zjednoczonych 175,50—172, dolary kanadyjskie — leje rumuńskie — liry włoskie — marki niemieckie w tysiącach — marki niemieckie w setkach 460. Dewizy na Paryż 13,85—13,80, Londyn 727 do 710 Nowy Jork (telegraficznie) 176, Berlin 463—472—467, Zurych 34,75—34, Bruksela 1410 1390.

Zurych. (PAT) Kursy początkowe dewiz. Berlin 14 (13,90), Mediolan 30,75 (30,75), Praga 12,40 (12,25), Budapeszt 2,10 (3,10), Warszawa 3 (3,10), Wiedeń 3,95 (3,90).

lano gabinet urzędniczy. W razie innej kombinacji bardzo poważnie mówią o kandydaturze do tej teki pos. **Stesłowicza.**

Co do teki **skarbu**, to w razie kombinacji gabinetu centrowo lewicowego za bardzo poważnego kandydata jest uważany pos. **Diamand**; ale ten poważny kandydat jest w obecnych warunkach, a raczej nastrojach — niemożliwy. To też kandydatem przeciwko któremu żadnych nie podnosi się rekryminacji, a który uchodzi za równie fachową, jak tęgą głowę, jest pos. **Steczkowski.**

POŻYCZKA

ODRODZENIA

JEST NAJPEWNIJSZĄ LOKATĄ KAPITAŁU.

Ruch giełdowy.

SPRAWOZDANIE TYGODNIOWE.

(4) Ubiegły tydzień zaznaczył się zupełną stagnacją. Listy zastawne były w zaniedbanianiu, tak że musiano dwukrotnie obniżyć kurs tych papierów. Większem zainteresowaniem cieszyły się papiery przemysłowe i handlowe a zwłaszcza niektóre ich gatunki jak P. T. H. Tepege i Impex.

Rynek pieniężny był również słabo ożywiony. Uczesinicy ograniczali się jedynie do najkonieczniejszych potrzeb — transakcje przeważnie nie były obliczone na spekulację. Widoczne jest z nieznacznej różnicy kursów.

Marki niemieckie straciły 15—20 punktów, tak samo franki a zwłaszcza dolary. Natomiast przez cały tydzień systematycznie podnosiły się ruble carskie jakoteż i dumskie. Z dewiz spadły Praga i Berlin — Wiedeń podniósł się nieznacznie.

Zaznaczyć należy, że spadek kursów walut

Krasin traci w Anglii grunt pod nogami.

Wiedeń (PAT) „Petit Journal“ dowiaduje się z Londynu, że **Krasin w Anglii traci grunt pod nogami.** Przy pierwszym spotkaniu wywarł on on dobre wrażenie na Lloydzie George i wywołał pewne nadzieje, przy drugim spotkaniu nie miał nic więcej do zaofiarowania, jak tylko słowa. Radiotelegram moskiewski, który

dopisał o rzeczywistych czy też urojonych wydarzeniach w Baszt, wywołał pewną nieufność w rządzie angielskim. Obecnie wąpią w szczerość Krasina i sądzą, że doniesienia jego o surowcach gotowych do eksportu były tylko w tym celu szynione, aby pozyskać angielskie walory przemysłowe.

Stany Zjednoczone liczą na blizki upadek Rosyi sowieckiej.

Nauen. (PAT) Radio. Według „Herolda“ odzrucają Stany Zjednoczone nawiązanie stosun-

ków z Rosją sowiecką, ponieważ liczą się z jej bliskim upadkiem.

Lloyd George dąży do usunięcia Rady Najwyższej?

Wiedeń (PAT). Biuro koresp. donosi z Paryża: **Z kół wiarygodnych donoszą, że Lloyd George dąży do usunięcia definitywnego rady najwyższej i do utworzenia w jej miejsce konferencji pięciu mocarstw, mianowicie Anglii, Włoch, Francji, Niemiec i Rosyi.**

Rokowania pokojowe Łotwy z Rosją w pełnym toku.

Warszawa. (Telef. M.) Z Kopenhagi donoszą: Tutejsze lotewskie biuro donosi z Rygi: Na konferencji pokojowej lotewsko-sowieckiej w Moskwie przyjęto w ubiegłą sobotę pierwsze cztery artykuły traktatu pokojowego. Pierwszy orzeka zakończenie wojny, drugi uznaje niepodległość Łotwy, trzeci ustala granice, czwarty, dotyczy gwarancji militarnych.

Plebiscyt w obszarze kwidzińskim odbędzie się 11 lipca.

Warszawa. (Telef. M.) Międzynarodowa komisja plebiscytowa w Kwidzynie ogłasza, że głosowanie w tym obszarze odbędzie się dnia

11 lipca równocześnie z głosowaniem na Mazurach i na Warmii.

Strajk górników w Karwinie i Boguminie trwa dalej.

Warszawa. (Telef. M.) Z Cieszyna donoszą, że położenie jest niezmienną. Strajk trwa dalej w **Karwinie** i w **Boguminie**. W Karwinie pracują tylko na dwóch szjach, dzieje się to jednak na wyraźne wezwanie Rady robotniczej celem dostarczenia węgla do pieców koksowych, gdyż zachodzi obawa wygaśnięcia tych pieców, co utrudniłoby bardzo ponowne podjęcie pracy w koksowniach.

Komunistyczne fiasko wyborcze w Niemczech wywarło silne wrażenie w Moskwie.

Nauen. (PAT) Radio. Niemiecka prasa podaje za „Morning Post“ wiadomość moskiewską, według której wybór szczupłej ilości komunistów do parlamentu niemieckiego, wywołał silne wrażenie w Moskwie. Zażądano odwołania bolszewickiego przedstawiciela w Berlinie, który wydał 50 milionów rubli na bolszewicką propagandę w Niemczech.

